

سکان کشتی اقتصاد را به دست کاربلدان بسپارید

در گستره تاریخ اقتصاد جهان همواره توسعه اقتصادی با شکل گیری و فعالیت بخش های خصوصی و عمومی در کنار یکدیگر شکل می گرفته است. پس از قرون وسطی بود که واحدهای تولیدی مدرن و سودمحور در اروپا شکل گرفت. اما تا اوایل قرن 18 و با واگذاری سهام ها و قرضه های بخش دولتی به بخش خصوصی هیچ تاثیر بسزا و موثری در در اولویت بخشی واحدهای تولیدی سود محور بر فعالیت های اقتصادی عمومی و عام المنفعه مشاهده نمیشد.

دامنه فعالیت های بخش خصوصی در اروپا با توسعه شهرداری ها و ارائه نیازهای خدماتی مردم توسعه یافت تا این که پس از جنگ جهانی اول باردیگر با توسعه امکانات رفاه، بازار و تولید اقتصادد به شکل دولتی اداره گردید.

خصوصی سازی شرکتهای دولتی سیاستی است که با آشکار شدن مشکلات ناشی از فعالیتهای غیرکارآمد شرکتهای دولتی در طول دهه 1980 و اوایل دهه 1990 در سطح وسیعی در بسیاری از کشورهای جهان به ویژه کشورهای در حال توسعه به اجرا درآمد.

از بعد دیگر مهمترین عوامل گرایش به سوی خصوصی سازی در کشورهای جهان، کسری بودجه دولتها، نرخ بیکاری بالا، عدم توازن در تراز پرداختها، نبود کارایی در فعالیتهای اقتصاد دولتی و کم بودن وصول مالیات از شرکتهای دولتی به دلیل نبود کارایی می توان اشاره کرد.

این عوامل باعث شد تا دولتهای کشورهای مختلف در جهت واگذاری شرکتهای دولتی اقدام کنند.

لازم به ذکر نیست که کشورهای محدودی که در عرصه واگذاری بخش های عمومی به اقتصادی بخش خصوصی اقدام نموده اند که با برنامه ریزی و مطالعه کافی و ایجاد زیرساخت لازم در کمترین زمان ممکن به این هدف رسیده اند و به وضوح شاهد آنیم که اقتصادهای برتر و قدرتمند جهان همگی طی سالیان گذشته بیشترین واگذاری چرخه های اقتصادی به بخش خصوصی را داشته اند.

بسیار واضح است که علاقه به کسب سود و درآمذزائی در بخش خصوصی عاملی محرک و موثر در توسعه اقتصادی و حصول رشد در شاخص های مهم و مختلف اقتصادی به شمار میرود.

در کشور ما نیز از سالیان گذشته با شعارهای خصوصی سازی پا در عرصه های کشورهای توسعه یافته نهادیم. اما زمان لازم جهت مطالعه و بسترسازی با برنامه ریزی های عجولانه و همچنین واگذاری بخش دولتی به شرکت های به اصطلاح خصولتی (دولتی خصوصی نما) که غالباً سهام داران آنها دستگاه های حکومتی بوده است، نتیجه بخشی و رضایتمندی لازم را در مسیر خصوصی سازی از بین برده است.

حال اما با وجود مشاهده تنگناهای مهم اقتصادی و بهره پایین حکومت در استفاده از توان اقتصادی، زمان آن است که با بسترسازی، مطالعه و انجام گام های درست و صحیح سکان کشتی اقتصادی را به دست کاربلدان بسپاریم.

اعتماد و فضا بخشی به بخش خصوصی لازمه توسعه اقتصادی کشور است و پی نیاز این امر اعتماد دولت به توان و کارائی این بخش ها است اما در این مسیر بی شک چالش ها و تنگناهایی قرار خواهد گرفت.

وظیفه دولت و مجلس در این بین وضع قوانین و آئین نامه های حمایتی در مسیر پشتیبانی از بخش خصوصی در تحرک بخشی به اقتصاد کشور است.

لازم به ذکر نیست که بخش خصوصی به دلیل انگیزه حصول سود بیشتر هیچگاه از توسعه فعالیت های اقتصادی ، رشد نقدینگی و افزایش میزان تولید ناخالص ملی دست برنخواهد کشید، پس باور کنیم که خصوصی سازی به معنای واقعی و اصولی خویش جهشی خواهد بود به سوی گذر از تحریم و تنگناهای اقتصادی موجود.